

„LATWIJAS KAREIWJA“

SWEHTDEENAS PEELIKUMS.

№ 33.

Swehtdeen, 10. dezembrī

1922. g.

Karla Studenta dsejas.

Greiffirdiba.

Rad wina ņawas luhpas ņuhpstīt neatlahwa,
Kaš tumschi ņwehloja tā aņinatna wahts,
Sad ņchita man — tāš eewainojis nu ir kahds,
No kaisles dwingā wina ņawās rokās ņahwa,

Ur ņurām agrāf mani zeeņchi ņaht ņew rahwa,
Rad winas meeņas ņaldums biĶ preeņch manis
[krahts ...

Es jutu: mani greiffirdibas ņchuhņas ņchahz
Un ņuhzot manas aņnis praņa winas nahwi.

Rad winas luhpas, leelās ņchauhmas ņtingstot, bahlēs
Un preņim trihžot ņneegņees man, tā seeds, ko pluhz,
Es dņirdot gindent, kaš ņwelĶ iņ pelles gahles,

Sad winas ņuhpstichu lihds wafars dņiņis tahlēs
Un mehneņs ņarfans zekotees aiņ loga ruhts.
RedĶ mani ņtinguņchu uņ winas kailās kruhts.

Ritums.

Jr ņehņs kahds brihnischĶigs, kaš laiņeem zauri
Steids neuswarams, droņchš, ko eekarot
Naw ņpehjis wehl neweens, kaš walđit prot
Un ņuram uswaras ir wihti lauri.

Sam juhras padodas un wehju auri,
Wiaņch katrā kusibā ņew ritmu rod
Un ņihmi noteittu kađ dabai dođ —
Sa pehņchnās rotalās ņel wiņi mauri. —

Saš ritums warenais, ko atmirds ņchĶehpi,
Kaš nahwes ņtingumā un troņchnos wird;
Sem ņemes truhdos miht un ņaules ņehpi

Wahr tahlem tumschām met — ko ņkanot dņtrd
Pat noņlehpumā tai, ko ņewi ņehpi
Un muhņcham gribeĶi no wiņa ņchĶirt.

Andra Burtneeka

Nahwes zilpa.

Slmņs tuhņstoschu leelais raibais internazio-
nalais, ņwehtdeenas puhlis lihda pa Paņaules
iņtahdes greņnajeem bulwareem, kraĶchajām plaz-
zam un jautajām alejam San Franziņkā. Lih-
dšās proņņionalajeem turisteem un ziteem ņemes
lodes pehneeteem, preeņch kureem kaut kur kaš
kaut tā strahdā ar ņweedreem waigā, tur bija laba
teeņa weetejās publikas, kaš iņleetoja iņho ņweht-
deenas atpuhtu, apbrihnodami diwdesmitā gadu
ņimtena ziwilņjazijas monumentalā roku darbu.

Programa ņchoreiņ folijās buht ņewiņchi pee-
wilziga. Iņtahdes administracija bija papuhleju-
ņees, lai apmeerinatu tā mahti tā meitu. Blakam

nopeetnajeem ekņponatu pawiljoneem ari dņseltēnā
kultura ņlabinaja ņawas reklamas bungas. Uņ
muņikas estrades pee Ghirardelli ņchokolades pa-
wiljona un Japanaš tehjas dahrsa ņpehleja fran-
tņchu nazionalās gwardijas orkeņtrš, kaš nupat
bija eeradees iņ Parises . . . Un pulkstens tri-
jōš ņlawenais awiators Linolns Bitņhejs, kureņch
ņchodeen ņwineja ņawu desmit gadu jubileju, bija
tolijees laudis pahrsteigt ar wehl neredņeteem
gaiņa ņumedineem.

Es ņahweju Australijas ehņas jumta dahr-
ņinā un wehroju ņudru puhli iņtahdes eelās tahlu
apattņhā. Muņika patlaban bija apklusuņe, un es
klauņijos ņawadajā duhnonā, kaš nahza no
apattņchas. Sa brihņcham atgahdinaja juhrus ņchahņ-
ņhanu, brihņcham liņa domat par biņchu ņpeereem

filā wafaras deenā, bet bija daudš ušbahšigata, draudošgata un nešcheligata. Kalifornijas šaule mirdeja tik apšchilbošči, ka zilwekus nemas newareja išchirt: tur leja kustejas weena weeniga dšihwa masa, weens weenigs kermenis — milligs neswehrs ar nesfaitameem taustekleem, kuruš tas bija tahrigi išlahjis par plašho ištahdi. Luhl, ka wini lošas, ka wini salgo, šchee dšihwee pawe-deeni. Luhl, ka wini ir aptinušchees ap „Malaju šahdšchu“, kur par weenu dalderi war redset kailas deenwidjuhras škaišules. Rā milšiga zilpa.

Se atskaneja signala šchahweens: pulšstens bija trihs pehz pušdeenas. Ušawiazijas laukuma, aif Franzijas un Rubas pawilšoneem, Lintolns Bittschejs zehlās gaisā šawā jaunajā Saubes weenplahšni. Weikli un graziosi pazehlās Bittschejs lihds mahšoneem. Pahris tuhštostschepedu augšumā lidotajs šakufa ar šawu maščinu par weenu organišmu un išfatijas pehz milšiga albatrosa, šahdi redsami pee Afrikas deenwidu frasteem.

„Ištš balodis“ preezajās šahda tukla wahzeete, šlauzidama šweedrus no uštuhkuschā gihmja. Wina nupat bija šafneegušti jumta platformu un, pahrwareta no šaules pluhdeem, newarigi blišinaja azis. Bet Bittscheju winaišwajadseja redset, waj tur šas! Geeja tātšchu mašfaja nauđu ! . .

Pa tam awiators palika ar weenu drošchaks. Luhl, par preeku štipru ešpaidu šlahpstochajam puhlim, winšch gaisā apmet trihs kuhlenus. Nekas, šgahja gludi. Un weegli un pašchapsinigi winšch šihdeja pa šilo išplatijumu lejup uš „Malaju šahdšchaw“ puši. Dšihwā zilpa eetrihzejās, ka šaratawu walgs, šad upuris pehdejo reišti notirinaja šahjas, pehz šam milšigais neswehrs šastinga tihšmigās gaidās. Pat elpot winšch peestahja, un lidmaščinās motora duškona atbalšojās draufmīgā lūšumā. Ja šimtātšcha taustekli nebuhtu tik kaiššigi eštuhduschees semeš meesā, šas, šas šin, buhtu mehginajis apmet šawu zilpu ap pahrgalwigo lidotaju, lai pehz tam lihds ar winu nosuštū kūsā okeana gļotainajā dšelmē. Es no-drebeju un pasteidšos nokahpt leja, kur išchaloja weenšahrscha laušchu juhra un no šimtātšcheem nebija ne wehštš. Pukodamees par šawu šimigo fantāšiju, es dewoš uš awiazijas laukumu, šagaidit waronigo awiatoru.

Japeešihmē, ka Lintolns Bittschejs bija pirmais no amerikaneem, šas eedroščinajās apmet gaisā tā šaukto n a h w e s z i l p u. Šas ir wišai bištšams panehmeens un šastahw eelšch tam, ka lidotajs lihds ar aparatu apmet kuhlenus lihdsigi no mihleštibas apreibošcheem balošchu tehwineem. Šahšta, ka dewini gaisā šugotaji ešot noštuschees, mehginadami laštees pehz Bittscheja parauga. Šas darijis šahdu ešpaidu uš weiklā lidotaja nerweem, ka winšch apnehmees uš wišeem laškeem atteiktees no gaisā kumedi-neem.

Bet Franzija, šchāi šarstgalwu šemē, ne-behdigais Pegoš šahš laštees šaišni augšchepdus. Šlgu laiku neweens needroščinās šelot wina preekššihmet. Lintolns Bittschejs pehdigi

apnemas parahdit, ka winšch ir šas wihrs. Ištš laika winšch išwed milšumdaudš dāšchadu gaisā manewru — lezeenu, kriteenu, špiralu, šigsagu. Un winšch ir nahwes zilpas meistars.

Lihds šchim Bittschejs bija leetojis Kertisa šistemās diwplahšni. Šchodeen winšch pirmo reiši laidās weenplahšni — monoplanā. Šchi šistemās aparatu weenigais noluhšs ir aštrumš. Gaisā pekšineem monaplani naw peemehroti. Wehl neweens awiators wišā plašchajā pašaulē nebija mehginajis mest nahwes zilpu Saubes monoplanā. Bittschejs, nahwes zilpas meistars, to tagad gribeja išdarit.

Bet kapehz Bittschejs ir lizis šchodeen šchitees no galwas lihds šahjam? Pušduzis platu šilšnu tur wina ložeklus zeešchi peeklautus pee lidmaščinās gindena. Bittschejs parasti jutās drošchš, jo winšch bija apmetis ap šawām meesam weenu weenigu šilšnu, kuru šas wajadšibas gadijumā wareja weegli palaišt walā. Juhra, ka šinamš, ir nešcheligata par ašinšahrigo šemi; zeeššrdiga-ka par juhru ir gaisā juhra, šas šmaida ka meitenu šilās azis! Un nahwes zilpas meistars tātšchu šchodeen ir apnehmees špihtet šchim škaištajam elementam.

It ka par špihti meistaram, kuruš wišu muhšchu bija turejees pee diwplahšna, Saubes monoplanš šchodeen negribeja lahgā klaušt. Lul, kapehz Bittschejs nupat bija weegli un pašchapsinigi nolaidees šemē. Bet winšch nebuht wehl nebija galā ar šawu programu. Man šabata bija šchis deenas bišetens, un tur šahweja šarkans uš balta: „Uhršahrtigi gaisā kumedini no nahwes zilpas meistara!“

Metaniki, apluhšojušchi nepašlaušigo maščinu, mehginaja atrunat Bittscheju no turpmašas laišchanās, eekams aparats netiktu išlabots. Bet Bittschejs („muhšu Bittschejs“, ka wina godinaja San Franziskās laikrašti) pameta ar rolu uš šimtštuhtstoch leelo internazionalo, šwehtku drehbēs šehrpto puhli un teiza:

„Man jalaišchās, un es laidišchoš! Šimts-tuhštostochu gaida šchodeen no manis šo eeweheribas zeenigu, un es p e e f p e e d i f c h u šawu maščinu pazeltees.“

Rahrām azim puhliš wehroja, ka Bittschejs, nahwes zilpas meistars, peespeeda šawu maščinu pazeltees. No debesim pluhda šaules šelts, ka škaištās šeeweetes matu wilnis; juhras wilnos šibeja iškufeti dimanti, ar kureem rotalajās ne-behdnes-šaišas. Bet laudinā nebija walās preekšch tahdeem nešeem, jo „muhšu Bittschejs“ patlaban šuhreja uš šahdu weentulu mahšoni, kura fantāšikšajā weidā bija wehrojama lihdsiba ar šlaweno Ššinšku pee Rheopša piramides.

Jadomā, ka glušchi šapat Nerona laikos purpura tunikās šehrptee romeešchi ar šawām matronam noluhšojās gladiatoru zihnās. Puhliš ir weenmehr ašinšahrigs. Par weli mehs eedomajamees, ka muhšu apgaišmotā gadu šintena kultura ir tani šinā šo grošijust. Mehš tikai ešam likušchi šew pagatawot křištigās tizibas

maftu. Romas ķeifarū laika wišmas tahdas leekulības nebija. Rahds wehturneeks atlahti atsihtas, ka ašinu pelke uš arenas dšeltenāš smiltis ešot iškatiijusees loti glihta, — tā šarāni rubini un ugunš šahrti opali uš dšeltenšaleem šmaragdeem un ņenizeešču sihtara! . . .

„Bet Bittšejs taitču war nošitees“, šaka mana šaimineene, šihla, trausla amerikaneete pastaršču kiofā. Wina ar wišu šawu ķermenī ir iškahrusees no buhdas loga, winaš poša ir neehra, apgruhtinosča, išpibileta; bet amerikaneete wišu to pazeesč un šaišli šeto aeroplana gaitai. Winaš balši un weenteefigajā engelišča gihmitt eš wehroju šlepeni wehleššchanoš, šaut nahweš zilpas meištarš teesčam křistu.

„What pluck!“ wina šaišligi iškūst weetejā iškofnē: „Ain't he a peach?“

Jā, Bittšejs muhs šchodeen nepeekrahpa. Pazehlees debesču dšihlē, wišch nosuda ais san Poblo juhras lihšča, itin tā apnehmees laisitees gar Sakramento eeleju uš Welna kalnu. No tureenes wišch laidās atpakal šešči tuhštostochi pehdu augstā līnijā. Un no šča apreibinosčā augstumā wišch pehdigi šahla mest i h s t a s nahweš zilpas.

Ušmanigš štatitajš buhtu wehrojš, tā šchis zilpas bija šigšagweidigas, noweenedas — teesčam wehl neredšetas nahweš zilpas! Bet wehl Bittšejs nebija galā. Wišch peepeschi mainija šawu lihššchinejo wišseenu un šahla špiralweidigi želot lejup uš oštas puš. Tā wehja nesta lapa dašchreis rudenī špiralweidigi želo lejup uš šawu šapehtu . . .

Tuhštostoch pehdu augstumā Bittšejs wehl reis mehginaja pagreestees uš ištahdes puši. Mašhina jau jahla klaušit, kad peepeschi weens špahrnš, un pehž tam otrš, tā šawadi šaleezās un azumirklī aptinās ap mašhinu. Un tā atmenš, monoplanš nu drašās uš leju lihds ar daudšās šifnās šaištiti lidotaju, kursch šchoreiš bija apmetis i h s t u nahweš zilpu.

„Išars, kursch gribeja tuwotees šaulei?“

„Ne, pušla šaišlibu upuris!“

Mašhina eekrita uhdenī šary krasa dambī un šahdu transporta lugi. Wešelu pušstundu oštas polizija mehginaja to išwejot ar enkuru palihdsibu. Beš ķemem. Monoplanš bija eestidšis šan Franziskāš škaištās oštas duhnās išketrdesmit pehdu dšitumā. Pehdigi no kara luga šika atšuhiti ekšerti uhdenšlihdeji. Bet pagahja wehl wešela štunda lihds šamehr šika išwejotas lidmašhinas atleekas un bešpehžigi šanudšuhšais, weenmehr wehl ar daudšām šifnam šaištitaš awiatora ķermenis — beš dšihwibas šihmem un ar šalaustu šahju. Bittšejs nebija nošitees. Bittšejs bija nošlihžis. Wairak štundu no weetas ahrsti nopuhlejas atdšihwinat lihki ar ihpašča aparata — pulmetra — palihdsibu. Welti. Nahweš zilpa bija štiprata par šinatni.

Jā, ne par welti internacionalais, šwehtdeenas drahnās tehrptaš, raibais pušlis bija

šchodeen šamafajis dahlderī pee ištahdes wahrteem. Bittšejs bija turejis wahrdu. Šee bija a h r k a h r t i g i kumedini, kad wešes šints polizistu žihnijās uš krasa ar triššdesmit tuhštostochu leelu pušli, kursch tā milšiga zilpa šawiltās ap awiatora lihki un šadausito šaltonu.

Rahds pušaudšču šehns bija atradis krasmalā ištaloto Bittšeja žepuri. Uš weetas ap winau šika šariškota uhtrupe. Ženu par žepuri šakruhweja lihds peeždesmit dahldereem, bet šehns turpinaja šauletees. Pa tam pušli eemaišijās šahds Pinķertons un, beš garas eewadrunas, konšizēja jaunā pilšona atradumu, lai to nodotu Bittšeja mantineekeem.

Pa tam ištahdes administracijās ehkas peebuhwē uš drošcho lidotaju gaidija awiazijas komiteja ar jubilejas medalu. Rad Bittšejs neeeradās, šchi metala ripina šika nodota širmai, behdu šagrauštai wezenitei, šlawenā awiatora mahtei.

Bet šints tuhštostochu lelais, raibais, internacionalais pušlis beš apštahjas pluhda pa Pašales ištahdes gresnajeem bulwareem, krahšchajām plazzam un jaukajām alejam San Franziskā. Kalifornijā, 1916.

Walerijs Brūšows.

Upašchšemes žetumā.

(pehž weza italu XVI. g. š. manuskriptā).

Sultans Muhameds II. Šekarotajš, diwu ķešarwalštu, išketrpadšmit karalistu un diwšimtis šilsehtu ušwaretajš nošehrežās ša barošot šawu širgu Romā ar aušam, uš šw. Petera šanizās altara. Sultana leelweširs Ašmets paščā pahzehlās pahri juhras šchaurumam, aplenza Ditranto pilsehtu no žetšemes un no juhras pušes, un eesturmeja to 26. jūnijā, 1480. gadā pehž Žesus Krištus peedšimšchanas. Ušwaretaju mešchonibam nebij gala: karapšehša wadoni, meškeru Frantscheško Largo pahrašgeja widū pušču, daudši eedšihwotaji, šas špehja eerozi žilat, šika apkauti, arišibikšaps, šasnizžungt un muhti deewnamoš apwainott, bet dišchžiltigas damas un meitenes išwarotas un liktas šaunā.

Štaisto Dšchuliju, Frantschenko Largo meišu eekahroja redšet šawā harema patš leelweširs. Bet lepna neapolitaneeete negribeja tapt par netizigā peeguletaju. Un turkam to apmeklejot pirmo reiši, wina ištarejās pret leelweširu šik apwainošochi ka wišch eedesšās breešmigās dušmās. Ir šaprotama leeta, ša Ašmets paščā buhtu wārejis eeguht wahjo meiteni ar waru; bet tāš nolehma winai atreebtees žitadi un šika to eeweetot žetumā, šas atradās šem pilsehtas. Šchajā žetumā neapolitaneeesču pahrwaldneekt mehdsja eemest leelakoš šaundartajus un wairakšahrtejus šlepkawas, lai tos šoditu ar šodu, šas ruhgtaks nekā pati nahwe.

Dšchulija, kuras rošas un šahjas bija šaištitaš ar rešnam šaitem, šika atnešta uš žetumu ais-

fegtās nestuwēs, jo pat turki newareja pret to neisturetees tā, ka tas winai peenahzās pehz augstā dšimuma un kahriās. Pa ščaurām un netihram trepem to nosteepa lejā, zētuma pagrabā un peekala pee seenas ar dšels šehdi. Dšulijai palitās winas krahschnās drehbes, no Lionas sība, bet wifus klabtesofchos dahrgumus tai nolaupija, — selta grebsenus un sprahdses, pehrļu diademu un dimanta austryas. Rahds turks tai norahwa winas turpes, taifitās no saganā, austrumneeku gaumē, un Dšulijas kahjas palitās failas.

Zētums bija israktis dšili semē, sem galwenā pilsehtas apzētinajumu torna. Pee pašcheem greesteem atradās pahris masu logu, kas bija aifsprostoti ar beesām dšels restem. Zaur wineem eepuhda wahja gaisma, kura šheit nekahwa muhschigi waldit tumsai, un pee krehlas peeradschee eeflodsitee wareja faskatit weens otru. Muhra seenās bija eetaifiti leeli ahki, ar šehdem un dšels jostam. Schis jostas usmauja zētumneekem ap widu un aifšehdša ar aifšehgam zēti.

Zētumā atradās pawifam feshi eeflodsitee, un turki newehlejās no teem atwabinat neweenu, jo wini mehdsja zēnit to semju eeraschās, kurās bija eenahkluschi. Dšulija tita peekalta widū stary wezeni Wanozzu, kas bija noteefata par burwibu un beedroschanos ar welnu, un bahlu jaunekli, wahrdā Marko, kursch tapa eemests va pa pilsehtas aplentšanas laiku, jo bija eemafits šaswehrestibā pret pilsehtas pahwaldneeku.

II.

Sahlumā Dšulija guleja tā miruši. Wifš pahrdšihwotais bija to šatreezis, un šmazig. šmirdošchā zētuma gaisā tai aifrahwās elpai Wina gaidija fatru brihdi, ka nahwe to atswabinās.

Bet zētumneeki, kuri wehl neko nesinaja par pilsehtas krišanu, šahka dšihwi pahrrunat wifu redseto. Sahlumā tee ilgi šrihdejās, kapehz wina bedrē ir parahdijuschees turki. Tad wini runaja par Dšuligu, pahrspreesdami, kas wina, un ka ta ir nokluwusi šchajā ellē.

— Škaišs škukis, — teiza wezais laupitajs Lorenzo, kursch bija peekalts otrā zētuma faktā, eepretim Dšulijai — šchehl tikai, ka es atrodos no tās pahrat tahlu! Marko, neguli!

— Šči nu gan naw no muhsu kahrtas i šazija wezā Wanozza. Zif gresnas drehbes! Droschi ween, tahds audums maksā selta gabalu par olekti.

— Ja es buhtu tuwat, tad šaschaiditu wini galwu, — eerunajās Rosimo šawā tumschajā faktā, — wina ir weena no teem, kas tehrijas sība, kad mehš zeescham badu!

Šlimā Marija, kura jau šen bija isdehdejusi tā škelets, — agrakais zētumsfargs weenmehr apwoizajās, waj wina drihs mirshot? — šahka Dšuliju noschehlot:

— U, gruhiti gan winai klahsees: pehz

špilweneem fails klons un fungu ehdeenu weetā buhs japahrteef no mais š un uhdens!

Bet praweetis Šilippo, isbehdšis muhs kursch sehdeja zētumā jau diwdesmit gadus un wifš bija apaudšis ar mateem, draudeja breesmigā balsi:

— Pehdeja štunda ir klahu! Un raugi seme ir nodota netizigo rotā, lai taptu špaiditi plihetaji un warenee, un pehz tam lai eepreezinatu wifus nabagus un apspeestos! Lihšmotatees!

Šikai Marko zēta kluwu. Pateesibu šatot, ziti zētumneeki to wehl gluschi notureja par pašču zilweku, jo winsch tikai nesen bija eeflodšis.

III.

Dšulija pamasam nahza pee šamanas. Bet wina neatdarija azu un nekustejās. Wina dširdeja zētumneeku walodas par šewi un tifko šaprata wahrduš. Tad šametās pawifam tumschš, un zētumneeki weens pehz otra aifmiga. No wifam pufem bija dširdama škala krahschana. Šikai Dšulija raudaja weena pati, un asarās ta šagai bija rihta blahsmu.

Ugri no rihta zētumā nokahpa jaunee šargi. Wezakais no abeem turkeem bija galwenais zētumsfargs, un jaunakais — wina palihgs. Lihdšigi šaweem preekschgahjeem, wini šahka uslopt zētumu. Palihgs ar lahpsu nowahza netihrumus! kas bija šatrahjuschees va deenu, bet wezakais nolika zētumneekem preekschā pa gabalam šapelejuschās maises un eelehja uhdeni mahla krusitēs.

Zētumneeki šahlumā needroschinajās šazit ne wahrda, bet wehlat palika droschaki un šahka apwoizatees, kas noizis, un šapehz toš neifšaisch brihwibā, ja reis pilsehtā ir mainijuschees walbineeki. Bet turki neprata itališki.

Peeegahjis pee Dšulijas, galwenais zētumsfargs tika eefahrdinats no winas jaunibas un škaišoma. Nolzis maises maifu šahnis, tas laipni šahka kaut ko runat un gribeja winu apšampt. Bet Dšulija aifmirša, kur atrodas, newaredama panest tahdu apwainojumu, un eefita tam pa šēju.

Tad turks palika nitns, pašehra lihdsatnesto pahtagu un šahka to neschehligi pehrt. Pehz tam winsch to iswaroja, pahrejeem zētumneekem rehžot un jautri šmejotees.

Un tahdā kahriā škaištā Dšulija Largo kas bija atraidijusi pašča sultana leelweštra labwehlibu, pašaudeja šawu jaunawibu, kuru panehma weenkahrschš turks kas šawā muhschā nebij redsejis neweenas šeweetees no pašchā harema.

IV.

Lais aistezeja zētumā.

Dšulija pamasam peerada pee breesmigās bedres, šmazigā gaisā, zētās maises uu rahwainā uhdens. Un peerada panest ari to, kas agrak likās tā leelakais negods š kauns. Klusu zeesdama ta panesa fatru deenu zētumsfarga glahstus, un brihscheem ari šiteenus. Lihdšigi ziteem ee-

flodstieem, wina peerada ari dauds zitu pahrejeem redsot to, to zilweki mehds flehpt.

Zeetumneeki bija tā peekalti, ka tikko wareja aifneegt weens otu. Garās kehdes teem gan lahwa kehdet, bet peezelees kahjās wini newareja. Nestatotees us to, eeflodstiee bija isgudrojuschī fewim daudsas ispreezas. Lorenzo un Rosimo bija pagatawojuschī spehlu kaulikus un spehleja zauru deenu — us maifi un uhdeni; un gadijās reises kad paspehlejuschais zeeta badu deenas peežas no weetās. Spehlē deesgan beeschī peedalijās ari Wanozza. Rosimo ispreezajās, mešdams šaweem liktena beedreem ar akmeneem un semi, ar to šatrazinadams Filippo, kurfch bauroja tā wehršis un tā raustija šawu kehdi, ka muhri drebeja. Kad wina lika meerā, Filippo zihrtigi kala seenā Pestitaja iehlu. Gadijās ari reises, kad zeetumneeki eegrīma garās walodās, kas parasti beidsās ar nifnu lamafchanos. Bet daschreis wairaf deenas no weetās neweens negribeja runat ne wahrda: katrs guleja šawā kaktā, pilns launa ismifuma.

Dšulija bija un palika weentule starp eeflodstieem. Wina neatbildeja us jautajumeem, un likās nedfirdeja lamu wahrduš, ar kahdeem to apmehtataja. Neweenam ta nestahstija, kas wina ir, un tas palikās preefch wiseem zeetumneekem noslehpums. Wina pawadija deenas, nogrimuši pahrdomās, neraudaja un nesuhdsejas.

Sikai ar šawu kaimineeti, wezo Wanozza wina šhad tad pahrmija pahris wahrduš. Wanozza, kura atradās zeetumā jau dauds gadu, dewa Dšulijai daschus derigus padomus, aifrahdidama, ka laifu pa laikam ir janostupstas, lai nenotirptu kahjas. Gerahdija ari, tā islihdsitees, lai dsels josta nenorihwetu meefu. Un dewa padomu, us rihta pusi isleet palikuscho uhdeni no kruhjes, lai nesahktu smirdet. Dšulijai bija jaatshstas, ka šhee padomi loti noder, un aif pateizibas ta mehds aifauttees us Wanozzas balfi.

Reis Dšulija nejauschī apgahša šawu kruhfiti un uhdens islija. Un tas bija reetumneekem dahrga manta, jo bija wafara un loti karsta. Dšuliju mozija flahpes, bet wina tās neistahdija.

Marko, kurfch bija peekalts tai blakus, peebihdija šawu kruhfi.

— Tew grības dsert, — winsch šazija, — luhdsu, nem manu uhdeni.

Dšulija pastatijās us Marko. Un wina melnās azis un bahlee waigi tai likās flaisiti.

Wina teiza:

— Paldees.

Rahwainais uhdens tomehr likās loti gahrds.

V.

No tās deenas Dšulija šahfa ar Marko šarunatees. Schis šarunas šahfumā bija ihšas. Pamasam tās tapa arweenu garakas. Bet

wehlat tee pawadija walodās wefelas deenas.

Dšulija stahstija par pilu eefahrtu, jautro dsihwi tajās: par welwetām galerijam un mosafkas grihdam, par mebelem no dahrga toka, un wenezeefchu stikla luktareem, par dahrseem ar mahfligeem uhdens kriteem un fontaneem, par drehbem, kas isfshuhtas ar seltu un pehrlem, par swehtku šwinibam, meelasteem, ballem ar deju, par mastu ballem dahrsoš, kas isfahrti lukturifcheem, par iluminazijam, un jautrām medibam mefchu beesofnos, par teatra israhdem, par mahflsu spehlet špinetu, zihteri, fleitu un kolli; wina stahstija par mahflas darbeem, par šaktam, šprahdssem un diademam, labako juweleeru darinatām, par daili weidoteem medaljoneem, par šeno un jaunlaiku škulptoru weidotām statujam, par leelo tagadnes mahflineeku glesnam, kas attehlo Swehtos rakstos minetos notikumus, ainas no romeefchu teikam par deeweem, un štatus no muhslaitu dsihwes; wina isstahstija wisu, to bija lasijusi Filefo, Pontano, Ponaramito, Alberti un zitu tagadejo rakstneeku grahmatās, atstahstidama Podšcho un Bolkafschio noweles, waj deklamedama Petrarkas dsejas.

Marko šawufahrt stahstija par škafsteem glee-mefchu wahkeem, kahduš bija atradis juhrā, par dihwainām raibām šiwim, kas bija eekluwuschas wina tihklā, par juhras wehšcheem, kas eet šahnis, un par nejaufajeem tritoneem; winsch atze-rejās šiwju sweju naktis, pee piša lahpu gaismas, — laiwu šazihstes, filas grotēs un breefmigas wehtras wirs juhras; attehloja dsihwi Šizilijā un Afrikā, un semēs kur dsihwo melni zilweki, kameeki un filoni. Utstahstija teikas par juhrneeka Sindbada zelojumeem, kurfch reis noturejis par šalu kahdu juhras neswehra muguru, apmeklejis semēs kur dsihwo zilweki bes galwam, un medijis Roka putnu winpus Mehnescha kalneem; winsch šapnoja par juhras šrenam, kas naktis spehlē us selfstihgainas liras un wilina pee šewis jaunus swejneekus, lai tos noslihzinatu; un par salamandram, kas neredšamas lido gaisā ap mums un kuras war tikai redset tām škreenot zaur uguni; winsch runaja par šenajeem milšcheem, kas guš sem Wesuwa un iselpo melnus duhmus, par dsihwi us šaules un us šwaignem, par runajofchām pušem, un špahnotām meitenem ar taurinu špahrneem.

Sikai par weenu nerunaja, Dšulija un Marko par šawu tagadni un par šawu nahkotni, par to, tā aistezeja zeetumā wina deenas, un kas tos šagaida.

Ziti eeflodstiee šahfumā šmehjās, dsirdeedami wina šarunas, bet wehlat nepeegreesa tām nekahdas wehribas.

VI.

Cepasinuschees weens ar otu, Dšulija un Marko atkal šahfa kaunetees. Un atkal wini šahfa flehpt weens no otra to, to laudis flehpt no zitu azim.

Rahdā rihtā zeetumfargš atkal meta azis

uſ Dſchulju, kaut gan tā nomozīta no bada, gaiſa truhkuma un ſtimibaſ, newareja wairſ tiſt uſſtatīta par ſkaītu. Turſ apſehdāſ pee tāſ un ſmeedameeſ teežāſ to atkal apſampt, tā bij mehdiſ dait ſahkumā, tad wina tiſko bij eeſlodſita. Bet Marko to ſagrahba no muguraſ aiſ plezeem, pagahja gar ſemī un tiſko nepahrſchēhla tam galwu ar ſawu ſehdi.

Peeteidſeeſ palihgſ ahtri peewareja jaunelli turſch zeetumā bija palizis beſſpehzigſ. Ubi turki nogahja Marko ſemē un ſahka to neſchēhligi pehrt ar pahtagu. Wini to ſita pahrmainedameeſ, lihdi beidſot rokaſ peeſuſa aiſ noguruma. Beidſot tee aiſgahja, draudedami un lamadameeſ, un aiſtahja Marko guſot aſinſ pelkē.

Wiſi zeeta iluſu. Neweeneſ neſinaja, to war ſazit, un to ne.

Dſchulja teežāſ uſ Marko puſi, ziſ to atlahwa ſehde, nomahgaja tā rehtaſ un apſlapinaja ar uhdeni galwu.

Marko atwehra ažiſ un teiza:

— Eſ eſmu paradīſē.

Dſchulja noſtuhpſtija to uſ pleza, jo newareja aiſſneegt wina luhpaſ, un ſazija:

— Eſ mihiu tewi, Marko. Tu — maigaiſ.

Wiſi domaja, tā turſ otrā deenā noſitiſ Marko. Bet neſin ſapeh3, otrā deenā atnahja uſkopt zeetumu jauni ſargi: abi bija druhmi un negreeſa uſ eeſlodſiteem nekahdaſ wehribāſ. Waj wezee haidijaſ no atreebibaſ, jeb tee bija no-mainiti, — taſ palīka zeetumneekēem neſinamſ.

• (Turpmah beigaſ).

Kauku miſjonarſ jeb re' kur wihrſ!

Komedija trijoſ zehleenoſ no Wiktorā Egliſchā.

(Turpinājumſ.)

Jautra. Tu, Weronik, mihi daudi plahpat, tā ir tawa nelaimē. Ko te lihdi labi wahrāi un garāſ fantalijaſ. Eſ pratu, lai wiſch aturas no dſerichanaſ, lai ir ſawai lihgawai uſtiziſ, bet tu wiſam wiſu atſauj: i dſiert, i ſewi apkamt, i ſlawē wiſadaſ wina neleeiſbaſ par deelin zik patihkamām.

Weronika. Jautra, nu ko tad tu gribi? Epdomā pati. Lai mehſ abi ar Waſili zeeſcham klulu, lai weeneſ pee otra pat nepeedurameeſ, lai pat neſaſkatameeſ. Warbuht pat lai ſaduhmoſameeſ weeneſ uſ otra? Nu, kaſ tad tā buhſ par dlihiwi? . . Un, tahtak tad tu gribi, lai wiſch tup uſ ſaweem miſjoneem, kā taſ runziſ ar ſtopa dibena azim uſ naudaſ muzāſ, lai ne wiſnu dſer, ne kuhkaſ ehdi, ne ari automobil brauz, bet lai graulch ſawu garolu, uhdeni mehrzedamſ, un tup uſ muzāſ. Nu, warbuht, lai wehl ſtrahdā weenā ſtrahdachānā un ſehwa kapitalu ſaduhulto? Waj tu to gribi? Tahdi jau ari ir. Droſchā ween kaut kur atradiſi ari tahdu mehmu, duſmigu, ſkopu lihgawaini. (Smejaſ.)

Jautra. Nerunā nu neekuſ. Eſ gribu,

lai wiſch wiſu dara ar mehru: ar mehru lai ſtrahdā, ar mehru lai iſpreezajaſ; ſikai lai nepeekopj nekahdu neleeiſbu un lai nebeſchichojaſ. Lai waldā par ſewi, lai ir wihrſ un wahrſ. Nu, eſ domaju, ka i ſew, Weronika, buhſ ſkaidrſ, ko eſ gribu.

Weronika. Man ſikai taſ teek ſkaidrſ, — lai wiſch ir akurat tahdi, kahda eſi tu ſawu lauku mahju Butulu apſtahkloſ. Bet par to tu nemiſ neapdomā, ka Waſilſ gluſchā ziſ zilwekſ, ziſoſ apſtahkloſ audliſ, ziſāſ daudi plahchakāſ ee-raichāſ radinajeſ. Un kad tu buhtu wehl tahtak palaulē bijuſi, tad redſetu, kā dlihwō leelpiſchētāſ, peemehram, Peterpili pat.

Jautra. Nu, ſawu Peterpili leez pee malaſ. Tee kreewu birokrati un kupſchā, ſtarp kureem tu un tawa gimene grolijukeſ, ar wiſam wiſu trakajām iſdlihwem preekchā maniſ jau nu pawiſam naw nekahdi paraugi.

Weronika. Ah, tu muſka ſkuķiſ, tu iſniſchizinaſi manu gimēni un beſ tam wehl wiſu Peterpili, pirmo Kreewijaſ leelpiſchetu! Tad tu gan laikam neeſi nemiſ dſirdejuſi, kahdaſ Peterpili augliſkoloſ un konſerwatorijaſ, kur ſimteem pirmāſ ſchikirāſ preſetoru. Un kahdi teatri, operāſ, koncertialeſ, kur uſtahajaſ tahtiſi artiſti, kahdu juhſ ſawā Rigā ne ſapni neeſat rediejuſchā. Un kahdaſ gleinu galerijaſ, mulejaſ, ſabrikāſ! Un waj tu wehl ſini, ka taſini Peterpiliſ ſirgotaji, jeb kā tu ſaki, kupſchā pa leelakai dalaſi wiſaſ tāſ eeſtahdēſ zel, apgahdā ar lihdekteem un uſtur? Ja, tee paſchā kupſchā, kuru aprindāſ grolijuſcheteſ mani wezaki. Tee paſchā kupſchā, kaſ pee reiſeſ ari trakajā nakti iſdlihiwei atdodaſ. Ko tu man ar ſawu lauzineeziko ſchauribu preſi ſtaſijeſ?

Waſiliſ (peetruhkliſtaſ). Eſ rediu, Jautra, ka tu eſi weenkahriſchā, neiſgliſchotſ un ari parupſchā ſkuķiſ, ar kuru man pateeiſbā nekāſ naw eeſtahkamaſ. Luhk, eſ taſni tā domaju, kā Weronika. Eſ wina teeſcham juhtu ſmalchjuhtigu, plachā iſgliſchototu zilweku, kaſ prot dlihwot leelu ſawu ſiſā. Ja. Eſ tewiſ nemihiu un leez tu mani meerā.

Jautra. Beſdeewiſ tahdi! Un to tu ſaki tagad, pehz wiſa tā, ka ſtarp mumaſ jau no-tiziſ? Wezaki mani peeiſpeeda ar tewi ſatikteeſ, tu paltahwigi brauzi uſ mani, wiſinaji, wedi konſekteeſ, dſirdiji manuſ wezakos, luhgdameeſ pehz manāſ rokaſ, un nu wehl eſ tewiſ meerā neſeeku! (Sahk ſlauzit aſaraſ un ſchukliſ.) Waj ar mani pirmo tu tā eſi iſdarijeſ? Manu meeru tu eſi iſjauziſ un labo ſlawu labojojiſ. Tagad wiſi uſ mani ar pirkſteem rahda — luhk tā palaidna un ſchuhpaſ lihgawa. (Swanſ, kalpone kahdu eelaiſch.)

5. ſkātſ.

Eenakk wezaſ Kraupa kopā ar Jigi, kaſ wiſai ſo-peetnſ un nepazeetiſgſ. Wiſch, baltos rihta ſwahrkoſ. azim rediot, rakliſjiſ un darba ſtundu laikā pahtraukiſ no Kraupaſ.

Kraupa (to rediot). Nu, juhſ tak, Jiga kungſ, neſaunofateeſ, ka eſ, wezſ wihrſ, neulai-zinataſ ſew atſahwoſ eenahkt tam puikam pakā (Jautrſ peenahkuſcham Waſiliſim). Sweiſkſ, dehiſ, iweikſ! (Pee wedeklaſ peeejot.) Un tu, wedekliſ, ar. Ah,

Eljas jaunkundie! Nu ja, juhs jau pee Jiga kungeem ufturates, kopči no tās Kreewijas atbehguschi (faiwetzinās. Atkal pee Jiga.) Rediat, Jiga kgs, pahris deenas atpakal mehš ar dehtu eebrauzām Rigā ņawas mahjas apkašit. Waišs man bij pa-putešs. Nu domaju, kur tad zitar tas buhs, ja ne pee ņawas lihgawas. Un tā ari bija, wedeklia, Jautrit meit! Tu jau nu te zemošešs waj wefe-lām nedefam, mans dehts pawšam bija nogarlai-košešs (grib apkamp, bet ta iņwairas). Bet ņchowakar mehš braukšim atpakal uš ņawām muščiam. (Ne-ņaušchi paškatas uš ņenam un glešnam.) Ah, kas tad tās par glešnam! Glešnas ne glešnas, bet ņahdi . . . ņahdi . . . he, krenkusi glešnu rašmjos. (Jigi ņmešas.) Bet bušete jums ņkaišta oiola koka. Un kas par pašongu. Paga, paga, ņahda ari manam dehtam uš kašiam ņaušahwā. Wedeklia, tu ta ņaimneeze buhi. Waj pašks ņew ņahda bušete? Šini, es ņew nopirkčtu, kašdu ween wehšešs. Man naudas.. wol (Rašda ar plašču ņcheštu uš kabatu.)

J a u t r a. Pateizos, Kraupas kungš! (Šaremošešs, trašgiki nopešni.) Ne es gribu juhtu nau-das, ne bušetes, ne dehta. Un nešauzat manis ari par wedeklu. Man pešeek no wiša ta. Juhs, wezaki, ar waru gribat muhs ņaprezinat, talabad ka mans ņehws ņoši manškahrigs un juhs ņoši ba-gašs, bet ne Waišs manis miht, ne man Waišs pa prahtam. Wišči mišjonars, kas ņwaidas ar nauđu, dšer un gataws kašram ņkušim pakal došešs, es nabags mešens, kas grib ņrašdat un pašs ņa-weem ņpehkkeem ņawu dšihwi nodibinat. Mehš ar wišu no ņaišs deenas ešam ņchkišti laudis.

J i g i s (nopešni, pešešot). Jautra! Kas tu par warenu ņkušit! Nu ņakat nu. (Noškušpita tai peeri.)

K r a u p a (tuwošas tam, rokas wižnadams un atširdi tobus). Ša. Waj juhs ņas ešat, Jiga kungs, kas ņchajās nedelās ņkušim galwu ņagrošijuchit? Es šinu ņchos rakitneekus Don-Sčuanus. Man ņarunā ar juhtu zeenišamo kundli (dodas uš ņales durwim, kurās parahdas Jiga kundie). Zeenišamā kundie! Man nu janodara ņas nepašihkamais ušde-wums atwehrt jums azis uš juhtu wišra kunga ņa-maitašoičo ešpaidu, kašdu wišči atšahjis uš manu wedeklu, kuru ņas paš wišas lihgawaina klahbtuhtnē neašturejās (dwešči, ņšbrehž) noškušpitiš. (Jigis ņmešas.)

J i g a k u n d i e. Wišči to rešem dara, jo Jautra wiša ņewas mahšas meita. Pee šam mihtči, newainigs bešrns, kuru mehš ņoši mihtam un laudšjam.

K r a u p a (mehtajās ar rokam, apjušis). Ša, bet wiša waišs negrib išeet pee mana Waiša.

J i g a k u n d i e. Tad juhtu Waišs buhs wainigs ar ņawu išturečianos.

K r a u p a. A, Waiš! (Nošaišis jau no ņešas.) Uš zešem ņawas lihgawas preekičā! Ko tu par putru te atkal eš ņawahrišis? Waj ņkaidrā, teiz, waj atkal diešrumā? Ak, ar to puiku man ne-kašda gala naw. (Dušmas walddidams, atšehitas, ņlauka ņweedrus.)

J a u t r a. Ne, Kraupas papa. Šchoreš Waišs glušči ņkaidrā man teiza, paš wehš ņeezi-neezeš — Weronikas klahbtuhtnē: «Es ņewis ne-

mihtu un ņeez tu mani meerā!» Št kā es buhtu wišam kaut ņel kad ar ņawu mihtlešibu ušbahtušešs.

K r a u p a (kašjās peštruhzees). Puika, ko dširdu? Waj tu teelčiam to ušdrošchajeeš?

W a š i š s (nemeerigi, baišs). Ša. Ešam pašrleeziņajušchēšs, ka mehš teelčiam weens ošra nešaprotam un weens ošram nederam, ņehw! Kašj mums eet kašram ņawu zešu.

K r a u p a (šit ar ņahtakeem grihtu, dušres ņa-čchawdišs). Lai ņawu ņew atpakal purwa dambrajā ņkreet, no kura pašs wišu muhtču zihnišees uš ņašas noras išrašpšešs! Nešehga ņahds! Waj tu ņaproši, ka Jautra ņew weenišais ņalmištči, pee kura ņew peekertees, lai nenoeštu dibenā murde-dams ween?

W a š i š s. Swehru, ņehws, ka man deel-gan prahta un ari morališka ņpehka dšihwoš tā, kā ņas manam išahwoklim peemehrots. Kašji, ņehws, ņikai wašu.

K r a u p a (šapat). Tšš! Ne wašrda wai-rak! Es gan labak ņewi pašihitu, kā neweens . . . Un luhk, es ņew ņaku — waj nu tu man pliks aišeši plankas neš Daugawmalā, ņeh prezeši Jautru un buhi triju Rigas mahju weenišais išpačhneeks jau tuhtit.. (Pee ņewis.) Pašs ņawu lauku mahju ne-weenam nedoiču pišrns mani ņurpat kapā neap-raks. (Ašehitas.)

J a u t r a (Weronikai un ari wišeem ziteem protešejot priet ņahdu rižzibu ar ņchlešem). Kraupas papa, ko juhs gan eedomajatees, tā riškodamees? Šeh es buhtu kašda newehrtiga preze, pee kuras ņik leelas bagašibas ņapeemakičā, lai Waišim nereebšos mani pašuret!

W e r o n i k a. Nedširdeta zilweziškas zeenas ņaimoščiana! Onkul, kā juhs to peelašchiat ņawās mahjās?

J i g i s. Rimšteeš, Weronika! Te lauzi-neeks nokahrto ņawas gimenes leetas, kā ņas wiš-am paralšs.

K r a u p a. Kā ņas wišam paralšs — ja . . . Ko juhs mani nebeidšiat nizinat! Puika bošā aišeet un weenišis ņchis ņkušis, mana mihtā drauga bešrns, kam wešeligi eškašit, to wehš waretu uš zela dabut . . . Ša! Nu es šinu. Tu, Weronika, buhi wišam galwu ņagrošijuchit, jo wišči lihti ņchim tā ilgojās, tā ilgojās pehz Jautrišas. Ahtahk te deel no kureenes ņahdas, ņahdas gišs pišnas, ņa-maitatas, ņšbadešuchčās ņchuhikas un eekočit ņa-nekla širdi.

W e r o n i k a. Tad ta rupiči un traks wezis! Wišči krauj ahrā wišu, kas ņikai tam galwā eenahk.

W a š i š s (eetrošchajeešs). ņehws, tu neap-waino Weronikas. Wiša nahk no leelakeem dših-wes plašchumeem. Wiša ir ņimrešil peemehrotaka muhtu plašchajeeem lihdlekeem un apitahkeem. Mums ir zešos wišas preekičā janometas.

W e r o n i k a. Luhtdiu, Kraupas ņauns-kungs, nerunajat muškibu. Nekašdas zešos me-ščianās no jums es neelmu wehšlejušešs. Un ta buhtu glušči leeka, jo es nebuht newehšos ne

juhiu tehvam par wedeklu, ne jums par lihgawu kluht (ar teatralu, pašāpmeerinatu išeistu atkļanas).

K r a u p a. Nu re', muška puika, wiaa tak tewis negrib. (Nodihz kā tēšā.).. Wedeklā, Jautriā, es gaušā noluhdsos tewis. Tu tašā dāšāreš lazijees wiau mihlam. Un wiašā jau pehz tewis ween ir ilgojees . . . Nu, ilihglat, šalablat! Kahtas wis jau bija muhtu, wezo, šar-pā norunatas. Kur tu dabuši turigaku seewas tehwu? Ehršaku, tahtaku dīhwi? Tu redi, ka esmu šamantojis šikdaudi mantas. Kas šin, zik ilgi wairs dīhwoju. Nu, šauj, lai es šawa weeniā behnribas un širdšdrauga behnam to atwehlu. Mans šēnas tew šik tā peedewam. Wiaam šaba širds, i noaudiis šalts, šikai neparešiš iroššjees augdams. Waj pašāam man kahta škola bijuši, waj šewa ko kreenu šajehguš, waj mehs wiaam warejušā ko labu eestāšitit? Tew, meitiā, škola, tew juhtiga šaba širds, nu paruhpejees tu par wiau. Abi škpat kā kopā ušaugušā, weens otrā eestāšijūšāes jau no šendeenam. Pat šamihšējušāes, nu ko juhs širhdāees, ko škaitāees? Šeb wiašā tewis neklausa, kad tu to uš pareiša zēšā gribi dabuši?

J a u t r a. Nu šas jau ir, Kraupas papa, ka Waišs neleekas ne šinis par maneem wahrdeem. Wiašā klaušā šikai tad, kad wiaam bail, kā no jums. Un tad wehš kaššina manš, nonizinādams zitas preekšā. Kahta tad muhtu dīhwe buhs, kad šaprezēšimees?

K r a u p a (mainitā tont, šautraks). Kad šaprezēšāees, tad šik zēšāes šaites juhs šatāšiš, ka nekahdas nešaprašānāš to wairs nešarāus. Šo dīhwošā, šo ari šabak šaprašāšāees. Waiš, nahz šāurp!

W a i š s (kawedamees). Ko tad tu wehšees?

K r a u p a. Nahz, dehš! Es peedodu tew tawas muškābas. Šinu, tu ešš jauns, pašršeidšigs. Un pats es wainigs, ka nešmu mahzejis tewi šāudšē par šawaldigu zilweku . . . Un ari tu, Jautriā, nahz, mans behns. Wakar wehš draudšigi šatikāees, kā nu šāodeen šišāširšāees? Pašklaušā šawam tehvam. (Abi šādodas rokas). Nu redšā! (Preezigs) Braukšim behni šabak šāowakar mahšās, Ko mehs te pišēšā? Te muhs iimūško un nogroša no jaukajām šauku eestāšāam . . . Par šrihs nedēšam kahtas! Nu waj ar meeru, behni? (Waišs ar Jautriā kaunigi šmaidot nowehršāes.)

K r a u p a. Un wīšs, wīšs eeluhdšu uš kahtam, kahtu nebuhtā wehš dšērušā, šo wezāis Kraupa šawam dešām šāitās kahtas tāišs. Šitwainojos, zeenijamee šiga kungš! Pašāušā, šiga kundš, jums rozānu noškušpšit.

š i g a k u n d š e. Luhdšu!

K r a u p a. Kahta maša, bašta rozāna, kā putniāšā, šāitāhdās šāhtāšā kēpās . . . Sweiki, šiga kungs, neduimojāees! Peedodā, Weronikas šaunkundš!

(Wīšš šmešās. Wezāis par wīšēem omulīgaks.)

Trešāis zehleens.

1. škats.

Kahtas šaršikotas Butušs. Šales dīšānā garšā galds ar ehdeeneem, kurus šanes dāšānāš wāneezes, ihpāšāas

šaimneezes ušraudšibā. Weenā malā klaweeres, otrā karšāu galds. Šp širno jaunekšš šalatas un dšēed, rešēem dešo pa pašreem, ap otro wešāšā dšer un šit kartes. Šautriā ar Waišš šalāušāušāees un pašbraukušā mahšās. Pašāreš alus nešēš, širgu ušraugi, pašāas nešēšās — wāneezes un jaunšaimneekš meelošās pee tā šauktā trešā galdā, nowehro pašrejos un pa retām tāišā peelšimes.

Pee klaweerem Weronikas mahte ššās kundš, ap to jaunekšš, dešotāšās, šaimneekdehšs Šakāšs, šauku donšāušās Pipars, ari šokupeters Augušs. Wīdā Butuleene un Kraupeene. Otrā malā pee karšāu galdā Šrumba, Waga, Degis, Širmāis dšientelmenis Mišūs, uhtas škrulledams, pašāgāšās ar jauno šewu Rutu, Šakāšs ar Weroniku, Šautriā ar Waišš, jau eerešbušā.

š i g a s k u n d š e (špēhdama waišš). Kamehr trešāis galds eeturās, nu, jaunekšš, pagreēšāšā weenu waišš! (Štikān luhdšu, luhdšu!)

Šakāšs ar Weroniku šahk dešot, Šautriā ar Waišš ari tāišās dešot.

P i p a r s (aištāhšees zēšā Mišuleem). Luhdšu, Mišula kungs, ašāušāšā man ar juhiu kundšš padešot. (Šahk greelšees abi.)

A u g u š s (pa wīdū weens pats, keras pee Piparā). Pipar — brahš, laišā nu to Mišuleeni wāšā, wiašā jau mahšās deššigan to wezo wihru.

P i p a r s. Waj tew šehšs, wezāis! Kur tu otru šik šipru kā Piparu dabuši?

A u g u š s. Mata tew wairs neweena uš galwas nawa, šos mešās ap tewi pšēhidamās išpluškūšāas. Mišuleen, pašūhk, kā Auguštāam neween galwā, ari bašrdā wehš weenos matos wīšni un šēed. (Kraupeenei un Butuleenei garam dešodams.) Meklēšāš, šāušnes, šawus wihrus kopā, nu ir šāiks iššāhšānāš, lai ēekrišās; ja ne, tad pašāas juhs šāhšānāš, ko tad daršāš?

B u t u l e e n e. Pašdees, Auguštā, par padomu. Wihri šaimneezibā noludušā.

A u g u š s. Nu, nu, ka šik dāšāu pašri neatrodāšā jau gubeni.

š a k ā l n s (šabširdigi). Nemešmuro, Auguštā, pa wīdū, nešāuš waišš.

A u g u š s. Šujuks. — Ar ššes Weroniku jau tāpat išjuks, wāšē šabak ar Mišuleeni, nabādšē atkāl Piparā eekodūšees. (Nošāukšē šamānas ari.)

P i p a r s (atšāidš Rutu). Luhdšu, šrinzešš, waj es dšihkštu jums ar šawām rošā kēpām pēkšertees?

W e r o n i k a. Ah, rošā kēpās baštos zimdos. Tas jau tagād kas neredšēšs. Kōšš šāipni no jums.

P i p a r s. Man šāitš waišš galwu reibāna. No dāišās mušikas es iškūštu. Un juhtu mammas kundš špēhlē leelšiki. Juhs jau, jaunkundš, študešot konferwatorijā?

W e r o n i k a. Jā. Peterpšit.

P i p a r s. Kahtu tur komšonistū un iššolšitū juhs nešāšā dširdešūš! Es ari špēhtēšu šijoli, kad pehz aššoneem weikalū aišklapšjam.

W e r o n i k a. Jā, nu Peterpšit wīdā wihri.

P i p a r s. Juhs muhtu konferwatorijā neešāhtāšāees?

(Šurpāš wehš.)